

naar Indenrigsministeren egentlig skulde komme til at skrive ind; han meente derfor, at det var bedre at blive staaende ved Bestemmelsen i Lovb. k. § 4. Nei, dette maa Udvalget bestemt modsigte; thi efter Lovb. k. § 4 er det Communalbestyrelsens Forslag angaaende disse Forholds Ordning, som skulde underkastes Amtsr. raadets Afgjørelse, rigtignok med en Udvei for Communalbestyrelsen til at kunne paaanke Amtsr. raadets Afgjørelse til Indenrigsministeriet. Det vil med andre Ord siges: Lovb. k. § 4 gjør Communalbestyrelsen til første, Amtsr. raadet til anden og Ministeriet til tredje Instants. Naar Sagen sees fra et Amtsr. raads Standpunkt, saa kan denne Ordning være ganske naturlig og hensigtsmæssig; men det Udvalg, der er udfat angaaende Kjøbstadcommunalloven, har meent at burde hævde Kjøbstad-Communalbestyrelsernes fulde Berettigelse paa det Kjøbstadcommunale Omraade og deres Rigestillelse, hvad de Kjøbstadcommunale Forhold angaaer, med Amtsr. raadene for Landcommunerne Vedkommende; derfor kan man ikke ansee det for rigtigt, naar man i Lovb. k. § 4 har villet undergive Kjøbstædernes communale Styrelse en overordnet Afgjørelse af Amtsr. raadet. Forøvrigt kan det jo ikke være den høitærede Ministers alvorlige Mening, at Udvalgets Forslag under Nr. 102 virkelig skulde kunne føre til endeløse Forhandlinger. Det forstaaer sig vel af sig selv, at Kjøbstædernes communale Styrelse maa, om ikke Andet, saa for sin egen Skyld, for Byens Skyld være interesseret i at faae disse Forhold ordnede. Byraadet kan ikke lade det staae hen, hvad Landdistrictet skal bidrage til de Udgifter, hvorom der her er Spørgsmaal; Byraadet maa virkelig see at drive den Sag til Ende, og det vilde, synes det mig, kun kunne forklares af en absolut Mistillid til Communalbestyrelsens Evne og Villie til at behandle de Forhold, hvorom der er Spørgsmaal, naar man for Alvor maatte mene, at man, ved at vedtage Forslaget under Nr. 102, risikerede at komme til endeløse Forhandlinger.

Den høitagtede Minister udtalte sig dernæst ganske i Almindelighed imod det Forslag, der er stillet af Udvalget til Indskydelse af tre nye Paragrapher. Ja, jeg forstaaer vel, at den ærede Indenrigsminister ikke med nogen sær Til-

fredsstillelse har seet de Forslag fremkomme fra Udvalget, der gaae ud paa en Fuldstændiggj. relse af Loven. Det er imidlertid Noget, som jeg tør antage, at man er kommen til en bestemt Mening om her i Folkethinget, at der er Grund til at fuldstændiggjøre Lovb. k., saaledes som dette er kommet fra Regeringen, ikke blot fordi der er Punkter, som absolut synes at burde optages i en Lov angaaende Styrelsen af Kjøbstædernes communale Anliggender, men ogsaa af den anden, mere formelle Grund, at, naar der udkommer en Lov som denne, er det et Hensyn, man skulder den Befolkning, der nærmest skal bruge den, at man har det nogenlunde samlet og ordnet, hvad der vedrører dette Forhold, saa at Befolkningen ikke skal søge paa flere forskellige Steder og have Vanffelighed ved at komme til en bestemt Mening om, hvad der bestaaer, og hvad der er ophævet af de ældre Love. Altsaa, ved hvad der er gjort gjældende imod Optagelsen af de nye Paragrapher i Almindelighed skal jeg ikke opholde mig videre; at de Bestemmelser, hvorom der her er Spørgsmaal, naturligvis høre hjemme i denne Lov, tror jeg ikke kan nægtes. Den ærede Minister udtalte sig ikke imod Indholdet af disse Paragrapher, undtagen forsaavidt han særligt har stillet Ændringsforslag dertil, og det indskrænker sig da, ret beseet, til de to Punkter, som jeg allerede har tilladt mig at nævne som omtvistede, og jeg skal gjerne tilføje, omtvistelige: nemlig Havnevesenets Stilling og Ansættelsen af Politibetjente. Det første Spørgsmaal om Havnevesenets Ordning har jo været Gjenstand for en meget udførlig Behandling, og der er altsaa for mig Opfordring til at søge at fatte mig kort. Jeg vil indrømme den ærede Minister, at man ikke kan drage en aldeles ubetinget Parallel imellem, hvad der gjælder med Hensyn til Hovedlaarbeidene, og hvad der gjælder med Hensyn til Kjøbstædernes Havne; det er jo overalt en bekendt Ting, at det er næsten ikke muligt at finde nogen Rignelse, der passer i alle Enkeltheder. Ikke desto mindre tror jeg dog, at man for at stille det klart, hvorfor man mener, at det er den naturlige Udvikling, at Havnene gaae over til at blive et kommunalt Anliggende, med Grund kan henvisse til, hvad der er især